

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XVIII. Ardor quærendi Filium, & bonum omen inueniendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA XVIII.

Ardor quærendi Filium, & bonum
omen inueniendi.

1. Dolor matris in quarendo filio.
2. Queritur nusquam vestigium solum ostendi.
3. Non nemo Virgini insusurrat puerum in templo agere.
4. Bene ominatur Virgo è templi nomine.

Q Visquis ades, nostris aures ne claude querelis,
Et lacrymis oculos inde reclude tuos:
Ac graue cor aperi iusto quem dicto, dolori;
Quæque gemens patior, vulnera disce pati.
Hei mihi! viuacis numero tria sæcula mortis:
Tertia puniceis lux vbi surgit aquis.
Roscida quot læso pede supprimo gramina pratis:
Tot succos aloës exprimit inde dolor.
Hinc bibulis venis haurit cor triste venenum, (x)
Quale dolor Myrrhæ, vel colocynthis alit:
An tot delicias iucunda puertia fudit;
Hinc vt fella parens mortis amara bibat?
Exitus ô tristis! quem fors vaga mutat in horas,
Prima quod hora dedit, postera noxa rapit.
Sim licet ipsa parens, tamen occupat alter alumnum:
Et fruitur votis, ne fruar ipsa meis.
Antè sed obscuro mors corpus auara sepulchro
Hauriet, aut spinis induet hirta pedes:
Quàm via longinquis Gnatum mihi diuidat oris;
Tollat & affectus auia terra meos.
Cor ferus infertis quod si dolor appetat hamis:
Id mihi pars certæ magna salutis erit.
Stat lacrymis, stat voce loqui, stat rumpere voces.
Cor tenerum duro dente momordit Amor.
Sic gemit, in medijs ceu damula saucia dumis,
Spinea cui læsus causa doloris Amor,

Pectora

Pectora nunc onerat voris, nunc ora querelis,
 Nunc oculos fletu, nunc coquit igne sinum.
 Nunc longum meritur iter, stadiumque laboris,
 Quot polus astra; gerit corde tot ipsa faces.
 O quoties læui turbant iter omnia casus!
 Spes quoties duro pugnat in erma metu!
 O quoties iussas audire, & reddere voces
 Spes erat: & quoties futilis aura redit!
 O quoties ceu spina, novos noua cura labores
 Parturit, & nullam spem timor asper alit.
 Sustineat tam grande nefas lux conscia Diuum,
 Nec radijs lignet quæ regat umbra, Deum?
 Præsertim Solymæ turres vbi lustrat, & arces,
 Siue Sionæas ardua saxa domos.
 Ignaræ at Ramæ turres, nec conscia Sion.
 Vlla nec impresso stat nora sculpta solo,
 Mæandros hîc mille iugis, & mille viretis
 Implicat, alternas cura remensa vias.
 Dein gemit ægra, grauesque sacrâ trahit vrbe labores,
 Virgo suburbanos vt fat obiuuit agros:
 Et notos, simul ignotos appellat, & omni
 Colle redux, nullâ repperit arce Deum.
 Tum quis vt in populo quid lene susurrat in aurem:
 Pene manu tangis, quem pede cæca fugis.
 Haud procul hinc hæret Solymas vt opinor ad aras;
 Deprendi facilis per sua signa, puer,
 Sic ait ille, parens hæc tum sub pectore voluit;
 Cui salit argutis pupula dextra modis.
 Quem rapuit templum, templum mihi reddet IESVM.
 Sed quid opus templo? gratior ara placet.
 Ara placet, quæ corde sedet, pia vota parentis,
 Gratius hæc omni farre, meroque litat.
 Quò Panchea segès? grandes quò thuris acerui,
 Et quid odoratis libat acerra focis?
 Gutta vel vna pijs oculis quæ stillat amorem;
 Illa Deum suauis thuris vt igne, trahit.
 Disce quid inde nouâ voueat puer arte parenti,
 Ipsa manus vulnus quæ dedit, addet opem.

Tanta redibit enim Gnato redeunte voluptas :
 Quantus ab amisso moror, & error iit.
 Tristibus & lætis nam libra stat obuia rebus,
 Pondus utrimque suum iustus adæquat amor.

(a) Myrrha Virgo probri impatiens, in arbuscu-
 lam sibi cognominem fingitur versa. Vnde amara san-
 cio ad solem cortice, lacrymæ deliquescunt.

ELEGIA XIX.

B. Virgo optat pueri radio, voce,
 vel reditu frui.

1. B. Virgo suum dolorem declarat.
2. In eius solatium optat radium, vel pueri ad-
 loquium.
3. I E S V M inuitat.
4. Esto absit, adserit tamen suo inharere cordi.

Nescio maternis puerum quis diripit vlnis ?
 Error id, an pueri ludus amantis erat ?
 Ludus amantis erat? ludi mora longa: sed cheu!
 Seria noxa, puer si fugit, error erit.
 Sed via si sit certa; vię foret error I E S V S:
 Si fugit hic matrem; non fugit exul Amor.
 Quidquid id est; lentis carpit mea viscera flammis.
 Error agit curas, cor amor æger edit.
 Et dolor ærumnis accendit vt Ætna, medullas,
 Dum mea lux cæco deuia calle fugit.
 O sit fas, tenuem radium de Numine libem!
 Gratus id quouis sidere sidus erit.
 Aut saltem liceat dulces haurire susurros!
 Grande Dei Verbum, quid puer ora premis ?
 Ipse vides, certè votis quàm parca superstes
 Sit mensura meis; dona nec vlla voties ?
 Quid minus ab optem? cui maxima maximus infans
 Offerat; ab puero qualia dona fero!

Quid